

Előszó

Tervek, célok, kérések

Az indulásától fogva folyamatosan megjelent *Református Szemle* immár a 100. évfolyamánál tart. Jelezte ezt a folyó évi első szám borítója és a számot nyitó *100 éves a Református Szemle* tanulmány is.

Különleges évforduló ez. Ezért is terveztük azt, hogy ennek a 100. évfolyamnak mindenik száma jubileumi legyen, éspedig úgy is, hogy ebben az esztendőben külön-külön számot szentelünk lapunk mindenik főrovatának: a biblikának, a gyakorlati teológiának, a szisztematikának és az egyháztörténelemnek. Ezek a számok egyben teológiai szaklapunk erdélyi munkatársait is fogják szemlézni, s így majd azt is tükrözik: hol áll jelen pillanatban erdélyi teológiai tudományosságunk?

Ilyen tervvel és céllal küldtük ki felkéréseinket tanártársainknak, doktoroknak, doktorandusoknak, lelkipásztoroknak, a *Református Szemle* munkatársainak, azzal a reménységgel, hogy lesz olyan anyaguk, amit szívesen közölnek teológiai szaklapunkban. A témát nem határoztuk meg. Ezt rábíztuk minden felkért szerzőnkre, hogy ki-ki olyan témával jelentkezhessek, ami hozzá a legközelebb áll vagy azzal, amivel éppen foglalkozik; és a terjedelemnek sem szabtuk szigorú korlátokat. Természetesen azt is jeleztük munkatársainknak és a felkérteknek, hogy örömmel fogadjuk a teológiai vagy más jellegű könyvek ismertetését és a híryanagot; ugyanis a *Varia* rovatot a diszciplináris számok végén is megtartjuk.

Mivel nagyobb szabadságot biztosítottunk szerzőinknek, hogy tudniillik ki-ki olyan témakörben jelentkezhessek, ami hozzá a legközelebb áll, vagy azzal a kérdéssel, ami éppen foglalkoztatja, ez elkerülhetetlenül azt is eredményezi, hogy némely tanulmány nem kapcsolódik szigorúan a számok diszciplinárisan meghatározott területéhez. Vagyis egy-egy tanulmány, amint az manapság bevett és kedvelt gyakorlat, interdiszciplináris jelleget mutat.

A 2007/1-es biblikus szám után, amely tekintélyes terjedelmű tanulmánykötetté nőtt, most a gyakorlati teológiai következik. Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy bizonyos tekintetben csalódás érte szerkesztőségünket. Ugyanis több szerzőnk, illetve felkért lelkipásztortársunk jelezte, hogy nem tud eleget tenni felkérésünknek, tudniillik valamilyen mellőzhetetlen elfoglaltság közbejövetele, vagy éppen az elektronikusan tárolt és többnyire előkészített anyag elveszése miatt, mert erre is volt példa. Mostani kimaradásukat őszintén sajnáljuk, ugyanis számítottunk rájuk; s mivel a gyakorlati teológia területén komoly munkát fejtettek ki és szép eredményeket mutattak fel, nagyon szerettük volna, hogy tanulmányaikkal feltétlenül ott álljanak a jubileumi évre összeszerkesztett gyakorlati teológiai számban felsorakozó szerzők között. Kutatásaikra, tapasztalataikra és eredményeikre mindenféleképpen számítunk, s reméljük, hogy a jövőben pótolni fogják mostani, objektív okok miatti kimaradásukat. Ez azokra a szerzőkre is vonatkozik, akiknek tanulmányaikra a biblikus szám esetében számítottunk; és azokra is, akik valamilyen ok miatt nem jeleztek vissza felkérésünkre, illetve visszatartották azt.

Varia rovatunkat annakidején olyan szándékkal hoztuk létre, hogy keretet biztosítson minden egyébnak, ami a teológiai tudományosság mellett a teológiai, egyházi, lelkipásztori, tudományos, művészeti, irodalmi stb. élethez kapcsolódik. E jubileumi esztendőben különösképpen szeretnénk helyet biztosítani azoknak az *irodalmi és művészi értékeknek*, amelyeket teológusaink, lelkészeink a tudományos és gyülekezeti munka mellett alkotnak. Tehát ilyen vonatkozásban is várjuk munkatársaink, lelkésztársaink közreműködését. Ezzel azt is szemléznénk, hogy teológusaink, lelkészeink milyen más szellemi kincsel gazdagítják kultúránkat a *költészet, képzőművészet, fényképészet* stb. terén.

Jó volna folytatnunk, például, azt a gyűjtőmunkát is, amit a *Református Szemle* néhai szerkesztője, Nagy László (1926–1998) kezdett meg, s aminek első termését a „*és vidámitsd meg az én szívemet*”. *Anekdoták-életképek* (Kolozsvár 1996) című füzetecskéiben kaphattuk kézhez. Várunk tehát olyan *anekdotákat* is, amelyek neves teológusaink nevéhez fűződnek, vagy amelyek néhai lelkipásztorok habitusát, illetve a velük megesett humoros jeleneteket örökítik meg, mert mindezek – úgymond – „példaképpen estek rajtok; megirattak pedig a mi tanulságunkra...” (1Kor 10,11) És azért is várunk ízes anekdotákat, mert a megfeszített munka és a némelykor túlságosan is sűrűsödő gondok s bajok borújában nagyon is ránk fér egy-egy sugárnyi derű.

Reméljük, hogy e jubileumi számokban minden olvasónk fog találni egy-egy olyan írást, ami különösképpen felkelti figyelmét, vagy ami közelebb áll érdeklődési köréhez.

Úgyanitt kell hangot adnunk annak is, hogy köszönettel tartozunk az Erdélyi Református Egyházkerület vezetőségének, ugyanis nemcsak helyesléssel, hanem tekintélyes anyagi ráfordítással járul hozzá a terjedelmesebb és külső formájában is megnyerőbb jubileumi számok megjelentetéséhez.

Isten éltesse *Református Szemlénket*, mostani és jövőbeli szerzőit!

Adorjáni Zoltán
főszerkesztő